

Grósz Dániel A lei catra stratégiája

Az alábbi stratégiát használva szerzett a csapatunk (lei catra) a 2009-es Kavics Kupán második helyet. Úgy gondolom, hogy számunkra elég hatékony stratégiának bizonyult. Mint látható, erősen a tagok egyéni munkájára épít, kevés együttműködéssel. Szerintem így könnyebb gondolkodni, de más csapatoknak könnyen előfordulhat, hogy jobban megfelel egy együtt dolgozásra épülő stratégia. (A cesenatico-i versenyen párokban dolgoztunk, és azzal is jó eredményt értünk el.) A sokak által használt kölcsönös ellenőrzés hiánya viszont nem feltétlenül probléma: a Kavics Kupán mi küldtük be a legkevesebb rossz megoldást.

1. Itt bizonyítás nem kell, csak eredmény. Viszont könnyű sok rossz megoldást beküldeni, úgyhogy azt javaslom, hogy csak olyan megoldást küldjön valaki be, amiről meg van győződve, hogy jó. Ez sokszor bizonyítást jelent, de nem mindig.
2. Én önállóan tudok leghatékonyabban gondolkodni, és azt gondolom, hogy tipikusan mások is (nem biztos, hogy mindenki). Ezért azt javaslom, hogy a feladatokon tipikusan önállóan gondolkodjunk.
3. Egy papíron (jobb, ha nem a feladatlapon, hanem egy külön táblázatban) jelezzük, hogy melyik feladattal hogy állunk; aki elkezd egy feladaton gondolkodni, az bejelöli; ha megoldottuk jól, kihúzzuk stb. Így elkerülhető, hogy véletlenül ketten függetlenül ugyanazon a feladaton gondolkodjunk.
4. Mindenki megfelelő nehézségű feladatokat válasszon, amiket valószínűleg meg tud oldani, jó eséllyel önállóan. A könnyebb feladatokat azok, akik viszonylag kevésbé jók, akkor is, ha esetleg lassabban oldják meg őket; ez a vége felé változhat, amikor ha maradtak még könnyebb

feladatok, akkor esetleg több pontot tudunk szerezni, ha gyorsan megcsinálunk néhány könnyűt. Nem érdemes előre kijelölni olyanokat, hogy ki melyik feladatokat csinálja, mert különböző, hogy ki melyik feladatokban jó.

5. Ha valaki egy feladattal nem tud továbbhaladni, jelezze a papíron, hogy más is gondolkodjon rajta. Ha részeredményei vannak, akkor jelezze őket, amikor valaki elkezd rajta gondolkodni. Ha lehet, hogy tovább tud haladni, de segítségre van szüksége, vagy meg szeretné beszélni mással, akkor lehetőleg olyannal beszélje meg, aki nem épp egy gondolkodás közepén van, mert megzavarja benne, viszont lehet, hogy ezzel együtt se lesz meg a feladat. Inkább kezdjen gondolkodni másik feladaton, és később térjen vissza arra, amelyiket mással együtt akar csinálni. Ez persze nem vonatkozik az olyan gyors segítségekre, ha pl. valakinek nem jut eszébe, hogy hogy volt egy tétel vagy képlet.

6. Nem érdemes elmondani egymásnak a megoldásokat, vagy ellenőrizni, ha biztosnak érezzük, mert sok időt elvesz. Csak akkor érdemes elmondani egymásnak, ha valószínűleg jó, de nem biztosan.

7. Tudnunk kell, hogy mit csináljunk akkor is, ha úgy tűnik, problémák vannak a stratégiával. (Tavaly amikor, miután a jó helyről elkezdtünk lecsúszni, mert egy darabig semmit nem küldtünk be, kapkodni kezdtünk, ebből egy rakás rossz megoldás lett, amitől még jobban lecsúsztunk, és még jobban kapkodtunk.) Ha több rossz megoldást csinálunk egymás után, amik csak megérzésre mentek (nem voltak teljesen bizonyítva), akkor a továbbiakban csak bizonyított megoldásokat érdemes küldeni. Ha bizonyításokról derült ki, hogy rosszak, akkor érdemes lehet inkább ellenőriztetni egymással a bizonyításokat. Ha nem tudunk haladni a feladatokkal, amiket csinálunk, akkor érdemes lehet könnyebbekre váltani. De amiatt, ha egy darabig mindenki gondolkodik, és senki nem küld be megoldást, a többi csapat meg igen, nem kell megjedni: behozhatjuk a hátrányt, amikor elkészülünk azokkal a feladatokkal, amiket csinálunk.

8. A végén biztosan kevésnek érezzük az időt (tipikusan minden csapat, mert általában semelyik nem csinál meg minden feladatot), és minden másodpercet kihasználunk, úgyhogy már az elején is így érdemes dolgozni, bár az ember úgy érzi, hogy nem sok a fejenként kb. 3 feladat másfél órára.

9. Amikor már kevés a feladat és az idő, érdemes megbeszélni egymással az olyan feladatokat, amiket így esélyes, hogy meg tudunk csinálni. De ha valaki nagyban gondolkodik az egyik feladaton, akkor lehetőleg hagyni kell gondolkodni, különben lehet, hogy egyik feladat se lesz kész.

10. Az utolsó pillanatokban a verseny állásától függően érdemes lehet kockáztatni. Az első helyek többet számítanak, mint a továbbiak, úgyhogy érdemes lehet megkockáztatni, hogy esetleg veszítünk 10 pontot, ha megelőzhetünk egy másik csapatot. Viszont ha 5 ponttal vezetünk egy csapat előtt, más csapatot viszont nem tudunk megelőzni, akkor valószínűleg nem érdemes kockáztatni, bár figyelembe kell venni, hogy a másik csapat is beküldhet még megoldást az utolsó pillanatban. Ha olyan a helyzet, érdemes lehet tippelni is, ha pl. két lehetséges megoldás közül nem tudjuk, melyik a jó, és már nincs idő eldönteni: beadni az egyiket, és ha rossz, akkor a másikat. De több nem átgondolt megoldást beküldeni nem biztos, hogy érdemes, mert a végén is jól el lehet rontani.